

ISKRENO EMO²

Ema Kurent,
astrologinja

Kolumna izraža stališče avtorja, ne uredništva.

Parkiranje in privilegiji

Ste že kdaj parkirali na prostoru, rezerviranem za invalide? Jaz že velikokrat. Ne na kakem večjem parkirišču, kjer bi tvegala globo. Navadno tako grešim v domačem kraju na parkirišču Mercatorja. Včasih me kak mimoidoči opazi in se zgraža ali me okrega, jaz pa jim mirno odvrnem, naj se brigajo zase ali naj pokličejo policijo. (Razen seveda, kadar sem slabe volje, takrat jim pokažem sredinca.)

Zakaj kršim pravila? Razlog je seveda preprost – na tem parkirišču kronično zmanjkuje parkirnega prostora. In dejstvo je, da je parkirišče za invalide skoraj vedno prazno, vsa ostala parkirna mesta pa so skoraj vedno zasedena. Ko sem prevažala majhne otroke, sem pogosto pomislila, kakšna krivica. Če obstajajo prednostna parkirna mesta za invalide, bi morala obstajati tudi za družine z majhnimi otroki. Precej težje je materi ali očetu z dvema ali tremi otročki, ki jih vleče s sabo po nakupih, ker jih nima kje pustiti, kot invalidu. Tudi starostniki, recimo tisti nad 80, bi si zaslužili prednostno parkirno mesto. Če bi bila pravica na svetu, si mislim, bi imelo vsako parkirišče vsaj tri prednostna parkirna mesta, za omenjene tri kategorije ljudi.

Prav je seveda, da država skrbi za invalide. Ampak, glejte, invalidi navadno ne vozijo. Če si slep ali gluha ali brez roke ali noge, ne moreš voziti avta. Če imaš kako manjšo hibo in lahko voziš avto, je pa tudi vseeno, če parkiraš kje drugje kot na prednostnem mestu. Ker si invalid in (verjetno) ne hodiš v službo, najbrž lažje počakaš na prosto parkirno mesto kot nekdo, ki se mu mudi v službo. Če pa prednostno parkirišče za invalide uporabljajo njihovi svojci, pa spet ne vidim nobenega razloga, zakaj bi bili privilegirani bolj kot recimo starostniki ali starši z malimi otroki. Prepričana sem tudi, da bi bila parkirna mesta za te kategorije ljudi neprimerno bolj zasedena kot parkirišča za invalide – ki so, kot ste gotovo opazili, skoraj vedno prazna.

Glede na realnost družbe, v kateri živimo, bi jaz dodelila prednostna parkirna mesta tudi vsem ženskam. Tako, od A do Ž, vsem. Vsaj pred trgovinami oziroma v nakupovalnih centrih. Saj vemo, da smo ženske na splošno bolj zaposlene in da več hodimo po nakupih ter da smo telesno šibkejše. In vedno več je samohranilk, ki so še neprimerno bolj obremenjene. A predstavljajte si, kako bi moški protestirali, če bi se to zgodilo! Ker smo pač enakopravni. Čeprav vemo, da nismo. Toda tisti, ki pišejo zakone, si pred tem dejstvom mirno zatiskajo oči. Ampak dokler se oni ne bodo vedli spoštljivo do vseh, ki si zaslužijo biti privilegirani, se tudi jaz ne bom do njihovih pravil.

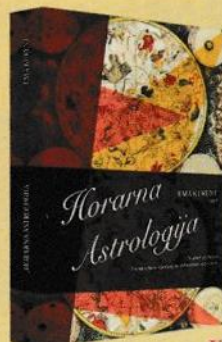

Foto: Helena Kermelj

www.emakurent.com

Konzultacije: 041 718260 / 090 6333: 13:00 - 15:00